

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev2 1019/11
11.04.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Vlaste Jovanović, predsednika veća, Zvezdane Lutovac i Predraga Trifunovića, članova veća, u parnici tužilje V.D. iz V., koju zastupa punomoćnik G.R., advokat iz V., protiv tuženog M.m. d.o.o. G.M., koga zastupa punomoćnik R.Č., advokat iz G.M., rešavajući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Apelacionog suda u Novom Sadu Gž1.1467/11 od 01.08.2011. godine, u sednici veća održanoj 11.04.2012. godine, doneo je P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Apelacionog suda u Novom Sadu Gž1.1467/11 od 01.08.2011. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Vršcu 1.P.11850/10 od 14.03.2011. godine, poništeno je rešenje tuženog br. 720/4954 od 24.04.2008. godine o otkazu ugovora o radu, pa je tuženi obavezan da tužilju reintegriše u proces rada. Tuženi je obavezan da tužilji na ime troškova spora isplati 57.500,00 dinara.

Pobijanom drugostepenom presudom odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i prvostepena presuda je potvrđena.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao pobijanu presudu na osnovu člana 399. ZPP ("Sl. glasnik RS" 125/04...), pa je našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda iz tačke 12. citirane odredbe na koju se u reviziji ukazuje. Suprotno tvrdnji revidenta revizijski sud smatra da izreka presude nije u suprotnosti sa odlučnim činjenicama koje su navedene u obrazloženju.

Posle zakonom propisane procedure tuženi je otkazao tužilji ugovor o radu zato što u periodu od februara 2007. godine pa do marta 2008. godine nije ostvarila rezultate rada na poslovima koje obavlja (procenti opisani u izreci) zbog čega su se stekli uslovi za otkaz po članu 179. stav 1. tačka 1. Zakona o radu i člana 73. stav 1. tačka 1. Pojedinačnog kolektivnog ugovora. Tužilja je povredila član 28. Pojedinačnog kolektivnog ugovora jer kao poslovođa prodavnice u V. nije ostvarila standardne rezultate rada u 2007. i u prva tri meseca 2008. godine.

Kod takvog činjeničnog stanja sudovi smatraju da je otkaz nezakonit jer su prihvatili odbranu tužilje da plan realizacije prodaje (standardni učinak) nije izvršen zato što je ulica u kojoj je prodavana roba u rekonstrukciji više meseci (nemogućnost prilaska); da prodavnica posluje u uslovima izuzetne konkurencije i da matično preduzeće na ovo tržište isporučuje velike količine robe iz sopstvenog programa prodavajući posuđe "na kilogram" po znatno nižoj ceni; da prodavnici nije omogućeno da robu prodaje na kredit i da je njen lični odnos prema radu nepromenjen u odnosu na raniji period poslovanja. Sudovi smatraju da je tužilja ostvarivala manju realizaciju prodaje i zbog pojave privatnika - preprodavaca, a za neostvarene rezultate rada ne postoji krivica (neukost ili lenjost) što je uslov za prestanak radnog odnosa po tom osnovu.

Osim izloženog, po shvatanju Vrhovnog kasacionog suda rešenje je nezakonito (učinak za 2007. godinu) i zbog protoka subjektivnog prekluzivnog roka iz člana 184. stav 1. sada važećeg Zakona o radu. Naime, po tom pravilu poslodavac može dati zaposlenom otkaz ugovora o radu zbog neostvarivanja rezultata rada u roku od tri meseca od dana saznanja za činjenice koje su osnov za davanje otkaza. U konkretnom slučaju, osnov za davanje otkaza predstavlja sankcija iz člana 28. po kome ostvarivanje standarda rada ispod 80% od strane zaposlenog tri meseca u toku kalendarske godine predstavlja opravdan razlog za otkaz ugovora o radu. U toku 2007. godine tužilja nije ostvarila standardnu realizaciju jer je u više meseci plan ispunila za manje od 80% standarda. Ali imajući u vidu da je tužilja u decembru 2007. godine ostvarila plan realizacije sa 94% to je od 01.01.2008. godine do donošenja rešenja o otkazu 24.04.2008. godine protekao subjektivni rok od tri meseca za otkaz. U pogledu neispunjenja plana realizacije do 80% za 2008. godinu zastarelost nije nastupila ali je za taj period postojalo više opravdanih razloga (napred izloženih) koji ukazuju da standardni plan realizacije tužilja nije mogla ostvariti iz objektivnih, a ne subjektivnih razloga koji bi joj se mogli pripisati u krivicu.

Imajući u vidu izloženo neosnovani su revizijski navodi u kojima se ističe da je u postupku davanja otkaza

ispoštovana zakonska procedura (to i nije bio razlog za poništaj rešenja o otkazu). Na poslodavcu leži teret dokazivanja ispunjenosti činjenica koje formiraju određen otkazni razlog. U postupku tuženi nije dokazao da je rad tužilje bio "nedovoljan". Takozvani "nedovoljan rad" koji ima uzrok u nezalaganju u oblasti trgovinskog poslovanja poslodavac mora da posebno utvrdi, pogotovu u situaciji kada se vrši prodaja robe za to određenom prostoru (prodavnici). U rešenju o otkazu, a i tokom postupka poslodavac nije dokazao da je tužilja radila kraće od propisanog radnog vremena niti dao razloge koje je dodatne napore tužilja trebala da uloži kako bi u prisustvu postojanja objektivnih okolnosti ostvarivala standardne rezultate rada.

Na osnovu člana 405. ZPP odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća

sudija

Vlasta Jovanović,s.r.